

SIS POEMES BÍBLICS

L'EXPULSIÓ DEL PARADÍS

Des del moment
que la paraula perd l'anonimat
i es diu paraules divergents,
des que se'ns infiltra al cervell
i se'ns escampa a poc a poc pel cos
fins a topar amb la pell i fer
que fins i tot el tacte tingui nom,
des que la veu irromp
amb plena identitat
en el cicle silenciós
de vida i mort
i l'anomena temps.

ELS DESCENDENTS DE CAÍN

Condemnats com Caín, erràtics,
però sense el sentit que hi donava la culpa.
Abel només com a desvari.

I amb tot, de Déu, encara,
la desolació de les ruïnes:
presències de res entre les coses,
instants d'enlloc enmig de la durada.

Les aparences de l'absència.

Un món sensible de carències que les paraules
no tenen paraules per dir-nos.

L'anhel en ànsia.

LES GUATLLES

El sol crema la calma
deserta.

Només la falta
hi arrela.

Tanta aridesa, ¿com negar-la?
La resignació com a creença.

Memòria assolada:
al rierol, aigua resseca.

La nit, ¿la sola imatge
d'una altra terra?

Ocells que passen:
els ulls s'hi aferren.

AL PRINCIPI, EXISTIA LA PARAULA...

Les paraules ens interrompen fent-nos que la ment ens pensi:
se'ns apoderen dels designis dels instints,
se'ns interposen entre el cos i nosaltres i no ens admeten indistints...
La Paraula sentida singular és de silenci.

ABANS QUE ABRAHAM FOS, JO SÓC (JOAN 8:58)

La paraula dissol
el món: donant-hi nom
el fas només ressò
d'haver-lo dit, record.
Però, al costat dels noms
on has viscut –dels noms
amb el teu nom–, un nom
sense passat, un nom
que calla el nom sencer
del temps: la teva mort.
¡Com la revius! Després,
la memòria en blanc:
quan, extint, eres Déu.

L'HORT DE LES OLIVERES

¿On mirar que no sigui lloc?

¿On l'On configurat per l'excés de la ment?,
¿aquest excés que fa lloc a l'enlloc,
que dóna vida al pensament
d'una altra vida sense cos?

Això l'anhel:
aquesta voluntat sense repòs
d'habitar amb la Paraula més enllà del vel
d'un inconsútil silenci absolut

—d'un silenci infinit, de molt abans del so,
que fa que fins el Verb fet carn se senti desvalgut—.

Enmig de res, inexpressable Jo.